

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

- Ευριπίδης Γαραντούδης (επιμ.), *Βιβλιογραφία νεοελληνικής μετρικής*, Ηράκλειο 2000, 399 σελ.
- Ευριπίδης Γαραντούδης και Ολυμπία Ταχοπούλου, «Βιβλιογραφία νεοελληνικής μετρικής 1996-2000», *Παλίμνηστον*, 18 (2003) 81-171
- Γεωργία Τριανταφυλλίδη, «Ποιήματα ποιητικής του 19^{ου} αιώνα. Μια πρώτη απόπειρα καταγραφής», *Μολυβδο-κονδυλο-πελεκητής*, 3 (1991) 55-66
- Λίτσα Χατζοπούλου «Έργα ρητορικής και ποιητικής (18^{ου}-19^{ου} αιώνων)», *Μαντατοφόρος*, τχ. 35-36 (Ιούν.-Δεκ. 1992) 59-147
- Γ. Γ. Αλισανδράτος, «Συμβολή στη βιβλιογραφία του Γεράσιμου Σπαταλά», *Μολυβδο-κονδυλο-πελεκητής*, 1 (1989) 122-131
- Ευρ. Γαραντούδης και Άννα Κατσιγιάννη, «Εργογραφία Γεράσιμου Σπαταλά», *Μολυβδο-κονδυλο-πελεκητής*, 3 (1991) 211-242· 4 (1993) 141-168

*

- ♦ **1704:** Αλέξιος Σπανός, «ποιητική τέχνη εἴτ' οὖν στιχουργία», Κωνσταντίνος Ι. Δουβουνιώτης, «Αλέξιος Σπανός», *Ηπειρωτικά Χρονικά* 1 (1926) 213-216
- ♦ **1780:** «Κατ' ἀλήθειαν οὐτε λεξικά πλήρη δεν ἔχομεν, οὐτε τα γραμματικά αὐτά, εφ' οἷς τοσοῦτον ἐγκομβούμεθα, ακριβῶς ἐκμανθάνωμεν αὐτά, δια τί; διότι μανθάνομεν αὐτά μηχανικῶς, ὅπερ ἐστὶ, διότι ζητοῦμεν μόνον τὴν κατάληψιν τῶν συγγραφέων καὶ τὴν υλικὴν συναρμογὴν τῶν λέξεων, χαρακτηρῶς ὁμῶς ὕψεων, καὶ τὸν Λογγίνον, τὸν Φαληρέα, τὰς τέχνας Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασέως οὐτε ἀκούομεν ποσῶς ἀνά τα σχολεῖα, οὐτε ἔχωμεν ἐλπίδα πάντως ἀν δεν βοηθηθῶμεν ὑπὸ τῶν Ευρωπαϊῶν νὰ ἀκούσομεν αὐτά», Ἰώσηπος Π. Μοισιόδαξ, *Απολογία*, επιμ. Ἄλκης Ἀγγέλου, Ἀθήνα (Ερμής) 1976, 154-156
- ♦ **±1780:** «Λέγω κι ἐγώ· –Τὴν προκοπὴ τὴ λίγη μου γνωρίζω, | γι αὐτὸ μα κολακεύματα ἐγὼ δεν σε στολιζῶ. Εἰς ξεροτόπι εἶν' τὸ δεντρί τοῦ νοῦ μου φυτευμένο | καὶ δεν μπορεῖ ποτέ καρπὸ νὰ κάμει τὸ καημένο. | Ἡ Μούσα μου δεν ἔφτασε ν' ἀνέβει στὸν Ἐλικώνα | τὸ ὄρος, νὰ στεφανωθεῖ τῆς δάφνης τὴν κορόνα, | οὐτε οπού ἐχόρτασε στὸν Παρνασσὸ τὴ βρύση | νερὸ πολὺ, τῆς ἀρετῆς τὴ δίψα τῆς νὰ σβήσει [...] καὶ διὰ στίχων τὰ ἄβαλα, διὰ νὰ τὸν πλανέσω, | σε Παρνασσὸ γλυκὸ νερὸ νὰν τόνε κολακεύσω», Ἡλίας Τσιτσέλης, *Κεφαλληνιακὰ σύμμικτα*, Β', Ἀθ. 1960, 510-511, στ. 79-99
- ♦ **±1785:** «Λοιπὸν τί ἀκολουθᾷ [τὴν ἀποκλειστικὴ ἀνάγνωσις τῆς τούρκικης καὶ ἀράβικης ποίησης καὶ τὴν ἀγνοία τῆς ἐλληνικῆς]; Ἐνας τέτοιος νέος πεθαίνει γιὰ τὰ ξένα ποιητικά, καὶ καταφρονᾷ τὰ ἐλληνικά που δεν ξέρει καὶ που ἀπομένει νὰ ἔχ' ὑπόληψη τὸ ταρινὸ ἔθνος τοῦ, που ἔχει μόνον κάτι κονζάκια καὶ κάτι ριμάδες κακορίζικες;», «Συμβουλὴ στους νέους»: «Ὅλα ὁμῶς τὰ ποιητικά, πέρσικα καὶ ἀράβικα που συνειθίζουσι νὰ σπουδάζουσι οἱ δικοὶ μας, ὄχι μόνε πως δεν χρησιμεύουσι στὸν ἐπιστολικὸ χαρακτήρα [στὸ νὰ μαθαίνουσι οἱ νέοι νὰ συντάσσουσι σωστά καὶ κομψὰ ἕνα γράμμα στα τούρκικα], ἀλλὰ καὶ με τὴν ἡδονὴ τους ἀποκόφτουσι τὸν σπουδαῖο ν' ἀκολουθᾷ καθ' αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ· εἶδε καὶ θέλομε παρόμοια ἡδονή, ἔχομε τὰ ἐλληνικά τὰ ποιητικά, ἔχομε κατὰ μίμησιν τοὺς νὰ κάμωμε καὶ ρωμαϊκὰ ποιήματα, τὰ ὁποῖα μαζί καὶ τὰ δύο εἶν' ἡδονικότερα καὶ ἐν ταυτῷ ἐπωφελέστερα», Δημήτριος Καταρτζής, *Τὰ εὐρισκόμενα Δημητρίου Καταρτζή*, ἐκδότης Κ. Θ. Δημαράς, Ἀθήνα (Ερμής) 1970, 51 καὶ 62 ἀντίστοιχα
- ♦ **±1785:** Ὁ Καταρτζής εἶχε γράψει ποιητικὴ καὶ στιχουργικὴ (ἴσως ἐνιαῖο κείμενο, ἴσως δύο ἀνεξάρτητα), Δημήτριος Καταρτζής, *Τὰ εὐρισκόμενα*, επιμ. Κ. Θ. Δημαράς, Ἀθήνα (Ερμής) 1970, 447 ὑποσ. 2 (πβ. «Γνώθι σαυτὸν» καὶ «[πρόλογος στὴ μετάφραση τοῦ Ρεάλ]», ὁ.π., 186, 319, 395)
- ♦ **1793/1802:** Διάφορες «ἀναλύσεις» καὶ «ποιητικὲς» [ἀνάμνησις Ὀμήρου κλπ.]: [Ἰωάννης Δονάς Πασχάλης], *Ἐπιστολὴ ἀπολογητικὴ ἐνὸς Μαρκίωνα Φραγκίσκου Ἀλβεργάτου Καπακέλλου κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κυρ Ἀββά Κομπαγνώνου, μεταπεφρασμένη ἐκ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης εἰς τὸ ἀπλὸ ἐλληνικόν*, Βενετία Ἡλίου 1802.21, 138 κ.ε. @
- ♦ **1794:** ἐπιστολὴ τοῦ Γεωργίου Ζουπανιώτη- Ἀυξεντιάδη (Ζεμόν) πρὸς τὸν Κ. Μ. Κούμα (Λάρισα;), 15.1.1794, ὅπου ἀναφορὰ σχετικὰ με τὴ λογοτεχνικὴ τέρψη: «Τὸ βιβλίον με τὰ τραγοῦδια εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἔλαβες καὶ ὅτι ἐφάνη εὐάρεστον δια τὴν ἰκανὴν γλυκύτητα καὶ τῶν ἱστοριῶν τῶν τριῶν καὶ τῶν εὐαρμόστων τραγουδιῶν», Ἰωάννης Οικονόμος Λαρισσαῖος, *Ἐπιστολαὶ διαφόρων, Ἑλλήνων λογίων, ἀνωτάτων κληρικῶν, Τούρκων διοικητῶν, ἐμπόρων καὶ ἐσαφίων (1759-1824)*, Ἰωάννου Οικονόμου Λαρισσαίου, επιμ. Γιάννης Α. Ἀντωνιάδης & Μ. Μ. Παπαϊωάννου, Ἀθήνα 1964, 17
- ♦ **1797:** στα σχολεῖα «τοὺς διδάσκομεν καὶ τὴν Ποιητικὴν, ὁμῶς ὄχι ἐκείνην οπού διηγείται μύθους, οπού παρασταίνει Σατύρους, Τραγελάφους, Χίμερας, Ἰπποκενταύρους, Κύκλωπας, καὶ ἄλλα ἐκτρώματα τῆς Φύσεως, ἀλλ' ἐκείνην οπού διηγείται τὰ πράγματα καθὼς εἶναι, καὶ οπού κηρύττει ὡς μιαν ἀληθῆς σάλπιγγ' ὅλα τὰ

